

اكتشافات

قدیمی‌ترین نسخه انجیل

که در میان لفافه های جسد مو میائی کشف گردیده

چند سال قبل چند پارچه پاپرس در مصر کشف شد و دکتر رنل هاریس^۱ آنها را ارای کتابخانه زان ریلاند^۲ خردباری نمود و بانگستان برداشت.

اهمیت اکتشاف مزبور تا جندي قبل کاملا تشخیص داده نشده بود تا اینکه اخیرا مستر ربرتس^۳ لفافه های ششکاره پاپرس را که بیکدیگر چسبیده بودند از هم مجزا نمود و در میان آنها اوراق پاپرسی کشف کرد که متعلق بقرن دوم میلادی است و بر روی آنها قسمتی از انجیل مسطور است. این نسخه قدیمی ترین نسخه است که تا به حال از انجیل جدید کشف شده است.

کمک هائی که آنار تاریخی مصر را کاوی های عامی انجیل کرده است بیشتر بواسطه موقع طبیعی آن مملکت است باین معنی که ریزش باران در نواحی جنوب قاهره بقدری کم است که اوراق پاپرس در آن اراضی محفوظ مانده و بواسطه کمی باران و مساعدت اوضاع طبیعی کم و بیش بحالات اولیه باقی مانده است. گرچه در این اواخر اوراق پاپرس متعددی در نواحی مختلف دیگر بدست آمده است: مثلاً الواحی که در بین النهرین و در فلسطین کشف گردیده و حاوی قسمت هائی از انجیل است ولی با وجود این مهمترین و قدیمی ترین اوراق پاپرس در مصر بدست آمده است.

در این مقاله نمیتوان تمام کشفیاتی که در خرابه های تاریخی مصر در خصوص عالم مسیحیت تاکنون بدست آمده را بکشید (مانند اوراق معروف حاوی «گفتار های مسیح» و «انجیل مجھول» که اینک در هوزه انگلستان است) ولی میتوان گفت جنین بنظر میرسد که حتی الواحی که انجیل عهد قدیم است متعلق به تورات نیست بلکه آنهم قسمتی از مدارک مذهبی مسیحیت است و هیچگذام از این اکتشافات قدیمی تر از قرن دوم میلادی نیست.

اینچه اهمیت اکتشاف جدید کتابخانه جون و بلاندا در منچستر تا اندازه‌ای واضح میگردد زیرا این کشف که عمارت از پنج بارچه پایپروس ملغوف که حاوی کتاب دترنومی است، تعلق بدوقرن قبل از میلاد است.

این یکگانه هدر کی است که از ترجمه یونانی انجیل عهد عتیق یعنی قبل از مسیح بدست آمده و برساير نسخی که بدست آمده ۳۰۰ سال قدمت دارد.

ابن اکتشاف بعلاوه اهمیت مذهبی آن دارای اهمیت تاریخی است و قبل از آنکه هنر را شرح دهیم لازم است بدانیم در چه محیط و در تحت تأثیر چه افکار و عقاید اجتماعی نوشته شده.

سوای اقامت موقنی بی اسرائیل در مصر بنا بر مدارک تاریخی قبل از اسکندر کبیر هم بعضی از بهودیها در مصر اقامت داشته اند. ولی بس از فتح اسکندر بهودیها یکمرتبه به مصر هجوم آورده و تاریخ آنرا استیلای یهود مینامد. از این تاریخ بعد مصر دارای تمدن مخاطوی گردید که مر کب از تمدن ملل مختلف بود و حدود چهار افیانی آن از یکطرف تا سرحدات هندوستان و از طرف دیگر تا شبه جزیره ایطالیا امتداد داشت. در قلب این تمدن شهر بزرگ اسکندریه بریا گردید و بسرعت ترقی کرد و پس از چندی از حیث علم و اکتشافات فنی بزرگترین شهر سواحل دریای مدیترانه شد و تجارت آن فوق العاده اهمیت یافت. ولی گرچه مصرف از طرف یونانیها حکمرانی میشد و دارای قشون بزرگ یونانی و ساکنین زبادی از یونانی ها بود ملل دیگر هم در آبادانی و ایجاد اهمیت تاریخی آن کمک گردند ومه ترین این ملل از حیث تعداد نفووس و اهمیت ایجاد همانی تاریخی بهودیها بودند.

عدد زبادی از آنها را (بولیموس اول)^۱ که از صالح ۳۰ تا ۲۸۲ قبل از میلاد زندگی میگرد بمصر گوچ داد و آنها در سراسر اراضی و میم مصر برآکنده نمود و بمناغل سربازی و زراعتی واداشت ولی امور تجارتی را در دست نداشتند. مدارک این اطلاعات بیشتر از نواحی بدست آمده است که اکنون با اسم تاجیه «فایام» معروف میباشد و از این ناحیه است که پارچه های پایپروس سابق الذکر بدست آمده است.

بس از آنکه مدتی از اقامت بهودیان در مصر گذشت و با امل مختلف آنچه اختلاط و آمیزش گردند و اختلافات مذهبی و نژادی تا اندازه ای منفع گردید اهمیت انجیل های عتیق عبرانی ها بزودی واضح گشت و بدین جهت آنرا زبان عبری ترجمه گردید. این ترجمه مفصل ترین و قدیمی ترین ترجمه های دنیاست و در تاریخ ادبیات دنیا مقام بلندی دارد. ترجمه مزبور در اسکندریه انجام یافت و از این رو نفوذ و اهمیت زبان فوق را در خارج از فلسطین هم مساقط و مستحکم ساخت.

تاریخ ترجمه فوق مورد بحث زیادی واقع گردیده ولی آنچه محقق است این است که قبل از قرن سوم پیش از میلاد بوقوع بیوسته است و کیفیت پایپرس های سابق الذکر این عقیده را تا حدی تأیید میکند. زیرا اگر در قرن دوم قبل از میلاد ترجمه مزبور در قصبات و دهکده های اطراف شهر وجود داشته است البته میتوان فطمع داشت که صد سال قبل در شهر ازرگی مثل اسکندریه نیز ترجمه مزبور بوده است علاوه بر این میتوانیم از روی مدارک اکتشافی یقین داشته باشیم که عقاید دانشمندانی که تصور کرده اند زمان ترجمه مزبور خیلی بعدتر بوده و بهودهای مصر تا آنوقت باستعمال زبان قدیمی خود ادامه اند، کاملاً حقیقت است.

بسیاری از پایپرس های قدیم یونانی که در مصر کشف شده بطرز غربی محفوظ مانده اند، آنها را برای پیچش های مویانی اجساد خود بکار میبرده اند، با این طریق که آنها را فطمه قطمه می کرده و بهم جسمانده و روی آنها را ماده جسمانی که میمالدند و اطراف جسد مویانی می پیچیدند.

برای مقصود فوق همه قسم پایپرس را استعمال می کردن زیرا این اوراق چون بجای کاغذ استعمال میشوند ممکن بود اوراق نوشته شده را هم که دیگر مورد احتیاج نبود برای اجساد مویانی بکار بزند از این رو میتوان حدس زد که لفاظ هایی که اخیراً کشف گردیده و مطالی روی آنها مسطور است در همان زمان نوشته شده و مطالب آنها هم بمقتضای همان زمان است یعنی اوراق پایپرس نوشته شده و بکارهای است که بمصرف پیچش جسد مویانی رسیده در این اکتشاف اخیر چنانکه گفته شد، اوراق پایپرس حاوی قسمتی از انجلیل عهد قدیم بوده و در اطراف این نوشته ها قسمتی از ایالات همراه نیز مرقوم بود.

این نوشتجات با خط خیلی طرف و فشنگی نوشته شده و واضح است که نویسنده آنها خطاط و نویسنده ماهری بوده است ولی بدینها دارای تاریخ نیست اما مأخذی که ما برای تبیین زمان اوراق داریم همان دقت مدارج تکاملی است که این خط ییموده و واضح است که هرچه خط قدیمی تر بوده ناقص تر بوده است و اگر بهمین طریق تمام مدارج نکمیل این خط و طرز و شیوه ادبی آنرا تحت ملاحظه قرار دهیم تاریخ تقریبی و حتی تحقیقی آنرا میتوانیم پیدا کنیم.

نوشتجات دیگری که مقارن همان زبان نوشته شده و بزبان دموتیک است (دموتیک زبان رسمی آن زمان است) دارای تاریخ میباشد زیرا اغلب نوشتجات رسمی و فرامین سلطنتی است و چون مطالب این مندرجات را بالاکار و مطالب اوراق پایپرسی عربانی مزبور مطابقه کنیم بخوبی نزدیکی این دو هو بدمیگردد.

نوشتجات دترنومی هم بزان یونانی سلیمان ورسمی است که در قرن دوم نوشته شده و بکلی با اعلوب نوشتن قرن سوم قبل از میلاد فرق دارد. اینها از جسد مویانی «تب توئیس»

کشف شد و در همان جسد نوشتهٔ دیگری بدلست آمده که دارای تاریخ اواسط قرن دوم بود.
بک دلیل دیگر قدمت یا پیروزهای قرن سوم قبل از میلاد این است که حروفی که برای
نوشن ایجاد هم بکار رفته است بکلی با طرز نوشتن حروف قرن بعد متفاوت است بهنی هنوز باان
درجه، کمال نرسیده و این خود دلیل واضح قدمت آن میباشد.

ابن یاپیروس هم دارای اهمیت مذهبی و هم تاریخی است ولی اهمیت حقیقی آن این
است که راجم انجیل عهد عتیق اطلاعات کافی بدلست میدهد، زیرا فقط مدرکی که تا امروز برای
صحت انجیل عتیق در دست بود همان نسخه خط عبرانی است که دستخوش تغییرات زیادی
واقع گردیده و تاریخ نگارش آن قرن نهم بعد از میلاد است و احتمال میروند که اصل آن نسخه
دیگری است که مدت کمی بعد از سقوط بیت المقدس یعنی ۷۰ سال بعد از مسیح نوشته شده.
البته شکی نیست که این استنساخ کاملاً صحیح بوده ولی تاریخ نگارش آن چندان قدیمی نیست و
اطلاع کافی از انجیل عتیق بدلست نمیدهد. نسخ دیگری که در همان زمان بزبان یونانی بدلست
آمده دارای اختلاف زیادی است. این نسخه یونانی ارسنخه «سپ توایجینت»^۱ که خود خیلی قدیمی تر
است نوشته شده و از این رو از نسخه عبرانی فوق صحیح تر است ولی این اختلافات چندان
هم نیست.

بنجاه سال پیش اونیورسیتۀ کمبریج^۲ اولین نسخه یونانی را ترجمه و چاپ کرد و در
آزمان این ترجمه صحیح ترین نسخه انجیل قدیم بود ولی اکنشاف اخیر گرچه فسقی از انجیل
مزبور بیش نیست ولی از روی آن میتوان به مقن تمام کتاب نمایی برد. این نسخه با کتاب کمبریج
در سه جا مطابقت میکند درحالی که با مدرجات کودکس الکساندرینوس یا نسخه عبرانی بازده جا
موافق است می‌کند و بعلاوه دارای چهارباب است که هیچکدام از نسخ دیگر آنرا ندارند.
از این رو این کشف جدید قدیمی ترین و در عین حال تازه ترین نسخه انجیل قدیم را
بیسویان نشان می‌دهد و ممکن است از روی آن اشتباهات انجیل انگلیسی را تصویب کرد.

برگال جامع علوم اسلامی — ۱
Cambridge — ۲

Codex Alexandrinus — ۳

رباعی

بار آن باشد که انده بار اگر بار کشد	در عشق کم از درخت گل نتوان بود
سالی بامیدگل همی خار کشد	
عبد الواسع جبلی	